

1

"นี่! เรอนัดเจอแฟน แล้วทำไมต้องลากฉันไปด้วยละ"

"อ้อ! ฮาวอน คือฉันสัญญากับชงโฮเอาไว้ว่าจะพาเธอไปรู้จักนะ"

^o^"

ให้ตายสิ! -_-^ ยัยเพื่อนจูนจันจันจอมคะยั้นคะยอบอกว่าจะพาฉันไปรู้จักกับแฟนของเธอให้ได้ ฉันเพิ่งอายุสิบแปดได้ไม่นาน ถ้าถามว่าช่วงเวลาที่ผ่านมาฉันมีวแต่ไปทำบ๊ออยู่ที่ไหน ฉันก็โยยหาผู้ชายอยู่นะสิ ฉันนะ อยากจะมีผู้ชายสักคนมาเคียงข้างจนใจจะขาดอยู่แล้ว

"ว่าแต่ปาร์คชงโฮนั้นมีอะไรดีนักหนา เรียนวิทยาลัยเทคนิคชั้นหรรอเด็กพวกนั้นอันตรายออก เธอห้ามเข้าใกล้เด็ดขาดเลยรู้มั๊ย"

ฉันเตือนเธอด้วยความเป็นห่วงไม่ใช่ความอิจฉาริษยา เพราะชงฮุนเป็น best friend เพียงคนเดียวที่ฉันมีอยู่นี่นา อีกอย่าง อิม...คนอย่างมินฮาวอนมีนิสัยปากตรงกับใจเสมอ รู้เอาไว้ด้วย =_=

"นี่ ชงโฮนะไม่เหมือนคนอื่นหรอกนะ"

"ต่างกันตรงไหน เด็กเทคนิคล้วนแต่เป็นพวกอันธพาลทั้งนั้น"

"...-_-...หุบปาก!"

"กลัวหรรอ ฉันว่านะ ภายในอาทิตย์นี้เธอไม่พ้นโดนทิ้งแน่"

"=_ โธ่ ยัยบ๊อง ฉันทสงสารเธออยู่ต่างหากล่ะ..."

"...ไม่ต้องมาทำเป็นเห็นใจหรอกนะ ไปซะ!!! จะไปไหนก็ไป!!! รีบไปไกลๆ เลย!!! เดี่ยวนี้ด้วย!!!"

=_...=_...ชูชุนไล่ตะเพิดฉันให้ไปซะ ฉันก็เลยกลับมาบ้าน (จากในเมืองมาที่บ้านใช้เวลาเพียงแค่ห้านาที) ระหว่างเดินเข้าบ้าน ฉันก็รู้สึกจิตใจหดหู่อย่างบอกไม่ถูก โธ้ย...ไม่รู้ไม่ชี้...-,-

ตึกพักฉันก็ได้ยินเสียงกุกกัก! เครั้ง เพล้ง!!! =_ เสียงนั้นดังมาจากในครัว เกิดอะไรขึ้นเนี่ย =_...

"บ้าชิบ ดันสิ้น...รู้งี้ใส่ถุงมืออย่างชะกิติ..."

"มินฮัน =_^ นายกลับมาเมื่อไหร่"

"กลับมาแล้วหรือพี่ ผมเพิ่งกลับมาเมื่อเช้า"

=_...น้องชายที่อยู่ห่างกันแค่เพียงปีเดียวของฉัน เมื่อวานคงไปนอนนอกบ้านมา -_-^ ตอนนี้อากำลังง่วนอยู่กับการล้างจาน -,- ดูสภาพผมแผ่อยู่เหยงนั่นสิ ถ้ามดหรือแมลงหลงเข้าไปคงหาทางออกไม่เจอแน่ๆ ยังจะมายิ้มระรื่นอยู่ได้...-_-^

"...-_-^...นี่ นายไม่ไปโรงเรียนหรือ..."

"...ไม่ไป เช็งชะมัด -_-^ ก็มัมสั่งให้ล้างจานนะสิ"

หลังจากเข้าคอร์สเรียนภาษาอังกฤษเมื่อตอนเด็กๆ มินฮันก็จะเรียกแม่ว่ามัมมาโดยตลอด =_ โรงเรียนก็ไม่ไป แต่มาทำงานบ้านอยู่ได้

"ให้ตายเถอะมินฮัน ผ่ากันเปื้อนลายสตรอเบอรี่ช็อคโกแลตซะมัด ถอดทิ้งดีกว่ามั้ง...=_"

"ไม่เอา เมื่อวานอุตส่าห์เข้าไปซื้อมาจากในเมือง...สวยดีออก -_-^"

-_- สงสัยหมอนี่คงทำงานบ้านหนักจนสติฟั่นเฟือนไปแล้วมั้ง~ -,-

"...=_^..."

"...โธ้ย!!! บ้าชิบ!!! ร้อน!!!"

ขณะที่กำลังล้างจานอยู่ มินฮันคาบบุหรี่ปากและยื่นไปจะจูดกับเตาแก๊ส บางทีป่านนี้ปากของหมอนี่คงจะพองไปแล้วมั้ง =_

"ใช้เตาแก๊สจูดได้ยังไงเล่า!! ใจจริง!!!"

ตรงโน้น...ตรงนี้...ตรงนั้น

"...ฮีย์ หาไม่เจอแฮะ...ฮาวอน ฉันว่าเราเข้าไปในนั้นก่อนดีมัย!"

ชูยูนลากฉันเข้าไปในตู้คาราโอเกะ...บ้าจริง...อะไรของเธอนักหนา

เนี่ย...-_-

"นี่...ฉันว่านะ เราไม่ได้มาร้องคาราโอเกะกันนานแล้ว -,- ว่ามัย >_<"

"อ้อ"

...-_-...-_- ปากตอบว่าอ้อ...แต่ใจไม่ได้มีอารมณ์ร่วมด้วยเลยสักนิด

เดียว -_-

"นี่...นั่นไง!!! เห็นเด็กพวกนั้นมัย!!!..."

ชูยูนเกาะที่ขอบหน้าต่างกระจกและทำท่าชี้มือชี้ไม้ตะโกนเรียกให้ฉันดูใครบางคน

"ทำไม อะไรของเธอ...หรือว่าเจอปาร์คซงโฮแล้ว"

"เปล่า...ไม่ใช่อย่างนั้น...โน่นไง...พวกเด็กอาชีวะนะ..."

"เด็กอาชีวะเหรอ..."

ฉันมองตามชูยูน สายตาของเธอเหม่อลอยเหมือนคนขาดสติ...ภาพที่เห็นคือ...กลุ่มเด็กนักเรียนชายอาชีวะหน้าต่างาหล่อกระซากใจประมาณสิบสองคน -_- กำลังเดินเข้ามาในร้านเกม

"ซังชูยูน ให้ตายสิ เป้าหมายของเธอตอนนี้ไม่ใช่เพื่อมาตามฆ่าปาร์คซงโฮหรอกเหรอ"

"...-_-...เด็กพวกนี้...บางที่อาจจะเป็นกลุ่มเด็กที่ซ่าส์ที่สุดในโรงเรียนอาชีวะก็ได้"

"...เพราะงั้น...เธอก็เลยเกิดถูกใจขึ้นมานั่งสิ"

"...-_- โทษที แต่ฉันชอบนี่นา...-_-"

"...-,-. นั่นแหละ ไม่ได้นะ..."

ฉันแลบลิ้นเลียริมฝีปากและก๊อกลงน้ำลายลงคอ (เพื่อระงับความตื่นเต้น -_-) และจับตามองไปทางกลุ่มเด็กอาชีวะ โอ ให้ตายสิ...ร่างกายร้อนผ่าว...เลือดกำเดาแทบพุ่งกระเด็นออกมา...ผู้ชายอะไร ทำไมถึงได้เกิดมาหล่อบาดใจขนาดนี้นะ...=_=...

"ฮาวอน >_< ฮาวอน...ฉันรู้จักหมดเลยนะว่าใครชื่ออะไรบ้าง 〰〰
เธออยาการู้ปะ"

...ซังซุน...เธอเข้าออกร้านเกมเป็นว่าเล่นเลยหรอเนี่ย...ถึงขนาด
จดจำได้หมดว่าใครเป็นใครเนี่ยนะ =_="

"...>_< อ้อ ฮาวอน~ ฉันบอกให้ออมา้ย"

"...อืม...ว่ามาสิ..." (ความจริงไม่ได้อยากรู้เท่าไหร่นักหรอคะ -,-)

"...คุณะ...ได้จากคนทางขวาสุดที่ตัวสูงๆ นั่นชื่ออินจินโฮ ลีอินกยู...
ลีอินกยู -- ชื่อเซซซมัตว่ามัย คิกๆ >_< แล้วคนที่กำลังนั่งเล่นเกมอยู่
คนที่ผมสีเหลืองๆ นะชื่ออุนฮา..."

"อ้อ...แล้วคนต่อไป"

"...-- นี่ตกลงเธออยากรู้จักใครล่ะ"

เฮือก...ยัยนี้ดันรู้ทันแฮะ...แต่ว่าฉันนะ...เออ คือว่า คนที่ฉันอยาก
รู้จัก...ก็คือ

"โน่นอะ...คนที่อยู่ตรงโน้นไง..."

ผู้ชายคนที่กำลังยืนสูบบุหรี่หน้าตาเคร่งเครียดและเฟ่งสมาธิอยู่ที่
จอเกม tertris อยู่กับนายคนหัวสีเหลือง แล้วลึกลับเขาก็สกดเสียงดัง
ออกมาว่า 'บัดไรว้อย ทำไมจับคู่ไม่ได้ซักทีวะ!!'...คนนี้แหละ...-,-...

"...เอ๊ะ หมอนั้นเนี่ยนะ...ได้ข่าวว่าเป็นหัวใจของพวกเด็กอาชีวะ
ปีสองเชียวนะ...〇_〇 ฮาวอน เธอชอบคนแบบนี้หรอ"

"แบบนี้มันคือแบบไหนล่ะ...=_="

"...หมอนั้นอะนะ...ฉันได้ยินมาว่าเกลียดผู้หญิง...โดยเฉพาะเด็ก
โรงเรียนสหศึกษาอย่างพวกเรา...-- เมื่อก่อนเด็กข้างห้องเราคนหนึ่ง
ดันไปมีเรื่องด้วย โดนตอยปากแตกมาเลย..."

"น่ากลัวชะมัด..."

มองผิวเผินหน้าตาท่าทางก็ดูโหดๆ อยู่แล้วด้วย...ผมสีดำสนิท
...ใบหน้าขาวเนียนเรียบได้รูป (แต่ดูไม่เป็นมิตรเอาซะเลย =_=") ทั้ง
พฤติกรรมและแววตาบ่งบอกถึงความเป็นตัวของตัวเอง เย่อหยิ่ง...สูบบุหรี่
จัดอย่างกับสิงห์อมควันทั้งๆ ที่อยู่ในชุดนักเรียน -- ฉันไม่รู้รู้สึกพิศวาส

ผู้ชายแบบนี้เลยสักนิด (ฉันชอบผู้ชายสไตลที่ซื่อสัตย์จริงใจมากกว่า =_=)
แต่ว่า...ทำไมนะ ทำไมฉันถึงอยากรู้จักชื่อเสียงเรียงนามของหมอนั้นขึ้นมา
...ยังไงก็ตาม...ฉันจะต้องรู้ให้ได้ว่าหมอนั้นชื่ออะไร =_=...

2

"...ชูญน...นายคนนั้นนะ..."

"...บอกชื่อหน่อยสิ..."

"...พันจี่"

"...-_-...เฮ้"

"สิ...พันจี่"

"..หา?...-_"

"...เพี้ยนใหญ่แล้ว เธอเรียกหมอนั้นว่าพันจี่!...ที่แปลว่าแหวน
เนี่ยนะ!!!...-_-^..."

"...-_-...อะ...อืม..."

ชูญนไม่พูดอะไรต่อ ฉันเองก็เช่นกัน...ทำอะไรบ้าแะ...คนอะไร
ชื่อแหวน ไม่ใช่เครื่องประดับ แหวนเงิน แหวนทองอะไรซะหน่อย -O-
หัวใจโรงเรียนอาชีพวะ สิพันจี่นั่นหรอ...เฮ้อ -_- ว่าแต่พรรคพวกของ
หมอนั้น -_-...ไม่รู้หลงผิดคบเข้าไปได้อย่างไรนะ

...-.- แต่ช่างเถอะ...ฉันหยุดความคิดของตัวเองไว้แค่นั้นก่อนที่จะ
เตลิดไปไกล...

"เฮ้ย!! อยู่ไหนง ปาร์คชงโฮ!!!" ชูญนถีบประตูห้องคาราโอเกะ
ดังปัง~ และกระซอกข้อมือฉันพาวิ่งพรวดพราดออกไป

"นี่!! ปาร์คชงโฮ ได้ผู้ชายเฮงชวย!!!!!!"

เฮือก...-O-...ชูญน...ดูท่าเธอคงอยากจากโลกนี้ไปก่อนวัยอันสมควร...

"ปาร์คชงโฮ!!!...ผู้ชายเฮงชวย!!!!!!"

หมอนั้นไม่ทันระวังตัว...เลยโดนชูญนกระโดดถีบจากด้านหลังจน
ล้มลงไปกองอยู่กับพื้นขณะกำลังนั่งเล่นเกมอยู่...-_-^ เพื่อนที่มาด้วยพลอย

//

ตะลึงงันกันไปหมด...-_-...

"นี่!! ลูกขึ้นมา...แล้วแหกตามองฉัน"

ชูยูน...ดูท่าเธอคงจะเก็บกดความแค้นมาเต็มพิกัด เพิ่งเลิกกันเมื่อวานแท้ๆ เชียว แล้วความลึ้มพันธ์หวานขึ้นครึ่งเก่าละ เหือดหายไปไหนหมดนะ...-,- หลังจากนั่งเงียบกันไปพักใหญ่... (ถ้าเป็นเรื่องของตัวเองก็ใช่ แต่นี่ของคนอื่นนะยะ)

"เด็กโรงเรียนสหศึกษามาทำสะเห่ออะไรแถวนี้ ไสหัวกลับไปเรียนซะไป~"

คำแรกที่หมอนั้นพูดกับชูยูน...-_-...ถึงโรงเรียนเราจะมีแต่เด็กขี้เหร่ก็เถอะ =_=...แต่พูดแบบนี้มันหยาบกันชัดๆ...-_-^...หน้าตาก็ดีอยู่หรือกแต่ดันปากเสีย คิดว่าเท่แล้วหรือไงฮะ =_=;;; (ความจริงเรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเธอเลยไม่ใช่หรือ)

"...ไฉ่หน้าตัวเมีย...นายเห็นฉันเป็นของเล่นรี๊งฮะ"

-,-...ดูท่าชูยูนคงโกรธจัด...หน้าแดงก่ำเชียว...

"พูดมา!!! ฉันมันน่าตลกนักก็ใช่มี๊ยย!"

"...^_^ ซ้าย...น่าข้าชะมัด..."

-_-^ ปาร์คซงโฮ นายมันไฉ่หน้าตัวเมีย...ต้องให้ฉันลงมือเองแล้วละมั้ง...

"...นาย...ปาร์คซงโฮ...นายมันก็แค่เศษสวะ"

"^_^...เมื่อตะกี้เธอว่าอะไรนะ..."

"-_- กลิ่นเหม็นน่าชังของนาย ฉันสะอิดสะเอียนจนอยากจะอ้วกออกมาเต็มทน...แหวะ~"

เฮือกกก ชังชูยูน ไม่ได้การแล้ว เธอพูดแรงเกินไปแล้วนะ =_=

ปาร์คซงโฮชักสีหน้าเหี้ยมเกรียมบ่งบอกอารมณ์ที่เริ่มเดือดพล่าน =_=

"...รู้มี๊ยย ผู้หญิงอย่างเธอมันน่าสมเพช ^_^ ถ้าไม่ได้ฉันสักคน คิดเธอว่าจะมีใครมามองเธอ...คิกๆ"

"ใครว่าไม่มี!!! ไฉ่หน้าโง่!!! ถมเถไป นัยไม่ถ้วน!!!"

"อ้อ เหรอ ^_^...ไหนละ..."

ว่าแล้ว =_=...หมอนี่ฉลาดพอ ไฉ่เราจนมุมแน่คราวนี้...=

"ฮ่าๆ...ถามได้ ก็เด็กอาชีวะไงล่ะ...^O^ ถึงพูดไปนึกเองอย่างพวกแกก็คงไม่รู้จักรัก...-_-^"

เพื่อนฉัน...ดันโกหกหน้าตายซะนี่...เด็กโรงเรียนสหศึกษาอย่างพวกเราจะมีเด็กอาชีวะที่โหนหน้ามิดตามัวมาหลงคบกันซะ...-,-

"^-^...ฉันพอจะรู้จักพวกเด็กอาชีวะ...บอกชื่อมาสิ..."

หมอนี่ฉลาดแกมโกง ร้ายกาจกว่าที่คิดไว้แฮะ -_- ...ฮึกๆ...ทำไงดีล่ะคราวนี้...T_T

ชูญนของฉันยื่นแก้ว กังๆ อีกอีกหน้าซีด...ปากก็สบถเฉไฉ =_=

"ฮึย!!!!!! โง่จริง!!! ถามได้!!!"

=_= ตะ...ตอนนั้นเอง...O_O

"...นี่...ัยยเด็กโรงเรียนสหศึกษาตัวเล็กเท่าลูกหมา...อวดเก่งนักใช้มัย"

-_-...-_-...เด็กเทคนิคคนหนึ่งที่ยืนอยู่ข้างๆ สาวเท้าขยับเข้ามาใกล้ชูญนหนึ่งก้าว...และพริ้งพริ้วคำต่าออกมาจันเองแทบฟังไม่รู้เรื่องว่าพูดอะไร -O- หลังจากนั้นก็ตบที่ป่าชูญน ตูๆ...-_-^... พวกนาย...คิดจะรังแกเพื่อนฉันนี่...ทนดูต่อไปไม่ไหวแล้วนะ...-_-^...

"...พวกนาย...ไอ้พวกเด็กเทคนิค..."

ฉันเรียกเอาไว้ก่อนเพื่อจะยับยั้ง...แต่ทว่าเข้าไป คนพวกนั้นเข้าประชิดถึงตัวชูญนแล้ว...-O- -O- ไม่นะ อย่าทำอะไรเธอนะ >< ชูญนหน >O<

"ชูญน!!!!!!"

ฉันแผดเสียงร้องเรียกเธอ (แต่ไม่ขอเข้าไปร่วมวงต่อสู้ด้วยเด็ดขาด -_-) และวิ่งเข้าไปกระซอกคอเสื้อของปาร์คซงโฮมากกว่าไว้แน่นโดยไม่รู้ตัว...!!

"...คิดจะทำอะไร...ยังไม่ปล่อยอีก..."

"...นายต้องช่วยชูญนก่อน!!! บอกให้ช่วยเธอไปเถอะ!!!"

"ฮึ...ฉันจะช่วยอะไรได้..."

ว่าไงนะ ไอ้คนใจร้ายใจดำ คนเห็นแก่ตัว -_-^ อย่างนายต้องสั่งสอนให้รู้สำนึกซะบ้าง

